

Jiří Schlosser - Odchlipování (sexualita roviny)

Zdá se, že v momentální době kráčí Jiří správným směrem. I časově to sedí...vzhledem k tomu, že se jedná o dosažení bakalářského stupně, což se celé odehrává ve čtvrtém ročníku tohoto uměleckého studia. I pomocí čtyřletého, a pak dvouletého zažitého systému (aspoň mě se zdá) je možné vidět – pozorovat u studenta, v našem případě studenta Jiřího Schlossera určité zakotvení v pohnutkách ...co, a jak tvořit. Které „kousky“ věci, a věcnosti použít. Co vpustit, a co nevpustit do dlouhé řady vyjadřování, a do jaké míry, nebo s jakou vervou sledovat myšlenku.

Jiří střídá jeden postup za druhým, možná se nechal inspirovat nekonečnou tématickou řadou různých sexualit, kterou pravděpodobně odstartovalo ateliérové osazenstvo něžného pohlaví někde v ne, tak daleké minulosti. V tomto případě se mi zdá, že sexualita je natolik silná část nějaké s těchto témat, že zbylou část úplně pohltil. Jenom síla toho slova, a následně dodržování jeho významu to „odpálí“ v lepším případě k dráždivému pocitu s materiálu, a dalším fetišům, v horším případě až někam k muži, a žene nebo penisu, a ňadrům. Ale jak na to?...pro mě jako oponenta to zůstává otázkou.

Jedno je jisté, Jiří se sám po určitých zkušenostech chtěl odpoutat od tohoto tématu, a pracovat podle vzorců na základě kterých vznikne něco - vznikne výsledek, který bude přinejmenším aspoň v rovnováze se silou slov. Z mého pohledu je to vlastně ušití si boudy....na jedné straně pracovat podle znějícího slova sexualita, a na druhé straně později mít výsledek který je nevýrazný, a nepovedený. Takto na mě působila poslední podoba jeho snažení, a Jiří sám s tím zdaleka nebyl spokojený. Nebylo vůbec potřeba, nebyl žádný důvod dovést to až tak daleko, v podstatě do úplného tematického vyčerpaní, a skončit už se zpopínanými třemi body. To není vědecký postup, kde se musí zkoušet vše.

Pozitivum se však přece jen dostavilo, v podobě práce s přidruženými jevy, které zákonitě musí přijít, a poskytnout první pomoc. A sice odchlipováníjak sám Jiří říká...odebírání vzduchu ze zdi. Nejednou zdá se mi... spousta zajímavých návazností, např. detekce vzduchových kapes, jakýchsi zdrojů plynu. Vznik nových umělých prostůrku, které nikdo nespatriil, miniaturních stanů kde se nedá dostat. Nemají ani vchod ani východ.

Nevím co, ale něco Jiřího zachránilo, najednou vzniká trojice-čtveřice (na počtu až tolik nezáleží) trojrozměrných skic které demonstrují tento jev. Objekt je ukázkou jednoduchého principu obsahující pohyb, a taky pár kousků přidružených prvků, které není nutné podrobovat identifikaci. Objekt je nositelem ještě jedné zajímavé skutečnosti, pomocí obyčejné fyzické skladby různých materiálů je vytvořené neviditelné médium, které se nachází pod pláštěm.

Dřevená konstrukce (jakési přemostění), spojovací (montážní) materiál, a nakonec hlavní nosič – malý objem lukoprénové hmoty.

Hledání už sice skončilo (aspoň pro tuhle bakalářskou kauzu), zato má Jiří „nějaké“ alibi, a vypadá to tak, že s pod povrchu přece jen něco vytáhl.

Vzhledem k tomu, že se jedná o dost specifickou situaci, která přinesla spousta pochybností, ale také nasazení doslova do poslední chvíle.

tuto předvedenou práci hodnotím známkou A

v Brně 31.5.2010

Mg A. Peter Demek

